

Els teleobjectius.

© Isabel Casellas

Aquests objectius amplien la grandària relativa de la imatge, per això redueixen la profunditat de camp i comprimeixen la perspectiva.

La seva distància focal és major que la diagonal del negatiu que impressionen.

El teleobjectiu curt.

Els objectius més comuns són el 85, 105, 135 i 180 mm. Tenen una cobertura de 28°, 24°, 18°, i 14° respectivament. Molt utilitzats en el retrat.

El teleobjectiu mitjà.

Les òptiques de distàncies focals mitges són el 200, 300 i 400 mm. Són objectius pesats i requereixen un trípode roscat a l'objectiu per realitzar preses. Col·locats a una certa distància del motiu, permeten obtenir imatges de primer pla, però amb poca profunditat de camp. Són ideals per a la fotografia d'esport.

El teleobjectiu llarg.

Aquests són objectius de 500 a 2000 mm, són molt pesats i només s'utilitzen en camps molt especialitzats de la fotografia, per exemple, per fotografiar animals en llibertat, treballs de vigilància i en fotografia astronòmica.

Factors a tenir en compte en realitzar fotografies amb un teleobjectiu.

Subjecció de la càmera. En necessitar un mitjà de sujecció per evitar al màxim les vibracions, també és aconsellable utilitzar disparador.

A més a més podem ajustar la càmera amb una velocitat igual o major que la distància focal de l'objectiu. (PE: objectiu 105 mm /velocitat 125, 250, 500 etc.).

La profunditat de camp i l'enfocament. A causa de la poca profunditat de camp haurem de realitzar l'enfocament atentament ja que poden donar-se diferències de nitidesa entre posicions distintes del tema.